

PORUNCA
A ȘASEA

2

POCĂINȚA

4

A-I BINECUVÂNTA
PE VRĂJMAȘI

5

ISSN 1857-4378

5/2019

COMOARA ASCUNSA

«Este scris: Omul nu va trăi numai cu pâine, ci și cu orice cuvânt rostit de Dumnezeu.» (Matei 4:4)

8

HOROSCOPUL:
OAMENII NU
SUNT
CONSERVE

10

BUGETUL
FAMILIEI:

**Să nu ucizi prin
gânduri și cuvinte
(Ex. 20:13)**

PORUNCA A ȘASEA

Studiind Legea, înțelegem cât de vast este înțelesul Poruncilor lui Dumnezeu! Tot așa este și porunca a șasea: „Să nu ucizi!”. Majoritatea dintre noi nu ne-am atins niciodată în mod fizic de viața cuiva. Dar cât de des se întâmplă ca în gândurile noastre să dorim moartea, nefericirea celui care ne-a provocat durere? Purtăm ura în sufletul nostru timp de ani de zile! Ascultați cuvintele pe care le spune Mântuitorul nostru despre porunca a șasea în predica de pe Muntele Feriștilor:

„Ați auzit că s-a zis celor din vechime: «Să nu ucizi; oricine va ucide va cădea sub pedeapsa judecării.» Dar Eu vă spun că oricine se mânie pe fratele său va cădea sub pedeapsa judecării” (Mt. 5:21, 22). Și apostolul Ioan, inspirat de Duhul Sfânt, a scris despre același lucru: „Oricine urăște pe fratele său este un ucigaș; și știți că niciun ucigaș n-are viața veșnică rămânând în el” (1 In. 3:15).

În cartea Hristos Lumina Lumii, scriitoarea creștină Ellen White scrie: „Isus a luat fiecare poruncă în parte și a explicat adâncimea și lărgimea cerințelor ei, în loc de a îndepărta o frântură din puterea lor. El arată cât de larg cuprinzătoare sunt principiile lor și demască fatala greșală a iudeilor în manifestarea lor exterioară de ascultare. El spune că, printr-un gând rău sau printr-o privire pofitoare, Legea lui Dumnezeu este călcată. Acela care acceptă parțial cea mai mică nedreptate calcă Legea și își înjosește propria natură morală. Uciderea se găsește întâi în minte. Acela care face loc urii în inimă își

pune piciorul pe cărarea ucigașilor și jertfele lui sunt o urăciune în fața lui Dumnezeu” (pag. 310). Poate că nu pricinuim un rău în mod fizic, dar în gândurile noastre facem de multe ori acest lucru. În Sfânta Scriptură ni se spune că noi vom da socoteală în ziua judecării nu doar pentru faptele noastre, ci și pentru gândurile și cuvintele noastre: „Vă spun că, în ziua judecării, oamenii vor da socoteală de orice cuvânt nefolositor pe care-l vor fi rostit” (Mt. 12:36).

Toate gândurile și intențiile noastre, fie ele bune sau rele, sunt cunoscute doar de noi și de Dumnezeu: „căci Domnul cercetează toate inimile și pătrunde toate închipuirile și toate gândurile” (1 Cron. 28:9, vezi și Ier. 17:9, 10; Prov. 23:7). Satana nu ne cunoaște gândurile, dacă nu le dăm pe față. El poate doar să le ghicească din cuvintele noastre, din faptele și obiceiurile noastre.

Dumnezeu are milă de slăbiciunile noastre. Deși ne cunoaște gândurile, nu le spune nimănui. El respectă libertatea noastră de alegere și nu împiedică apariția gândurilor negative în inima noastră. În Cuvântul Său, Dumnezeu ne spune să nu ne lăsăm biruiți de ele, ci „să le stăpânim” (vezi Gen. 4:6, 7). El vrea ca gândurile noastre să fie curate (vezi Filipeni 4:8).

Fiecare persoană care studiază Cuvântul lui Dumnezeu și Poruncile Sale trece printr-un conflict interior. Se luptă cu gândurile și dorințele necurate cărora este așa de obișnuit să le dea curs. Firea lui se împotrivesc voinței lui Dumnezeu exprimată în legea Sa. Apostolul Pavel a scris despre lupta aceasta interioară cu

sine însuși: „Și umblarea după lucrurile firii pământești este moarte, pe când umblarea după lucrurile Duhului este viață și pace. Fiindcă umblarea după lucrurile firii pământești este vrăjmășie împotriva lui Dumnezeu, căci ea nu se supune Legii lui Dumnezeu și nici nu poate să se supună” (Rom. 8:6, 7).

Omul nu își poate schimba firea de unul singur (vezi Ier. 13:23) și nu poate renunța prin sine însuși la gândurile păcătoase. Are nevoie de putere și ajutor de sus. În Psalmii 62 ni se spune: „Pe Dumnezeu se întemeiază ajutorul și slava mea; în Dumnezeu este stânca puterii mele, locul meu de adăpost... O dată a vorbit Dumnezeu, de două ori am auzit că: «Puterea este a lui Dumnezeu»” (v. 7, 11). Doar Hristos, prin puterea Sa divină, ne poate elibera de gândurile păcătoase, inclusiv de cele care ne determină să încălcăm porunca a șasea, care spune: „Să nu ucizi!”.

Că vrem sau că nu vrem, gândurile noastre se transformă în dorințe, iar dorințele în cuvinte și fapte. Dumnezeu ne-a oferit un dar minunat, capacitatea de a vorbi, de a ne exprima gândurile prin cuvinte. Pentru a putea spune cuvinte, El ne-a înzestrat cu capacitățile de a auzi și de a vorbi. Dumnezeu ne-a oferit și un alt dar mareț – Cuvântul Său (1 Tes. 2:13), transmis prin proroci și apostoli (In. 17:8, 17). Avem binecuvântarea măreață și oportunitatea de a studia Cuvântul lui Dumnezeu, de a-l asculta și de a-l predica. Mântuitorul nostru, Isus Hristos, este El însuși întruparea Cuvântului lui Dumnezeu (In. 1:1, 14; Ap. 19:13).

În Sfânta Scriptură găsim exemple ale modului în care cuvintele pot însufleți (vezi 2 Cron. 20:14-21) sau, dimpotrivă, pot aduce deznădejde (vezi Deut. 1:27-30). Conform Bibliei, cuvintele pot avea o putere distrugătoare sau ziditoare. Ele pot „înviora pe cel doborât de întristare” (Is. 50:4), pot „răni ca străpungerea unei săbii” (Prov. 12:18), pot „învăța și sfătui (Col. 3:16).

Apostolul Iacov scrie: „Toți greșim în multe feluri. Dacă nu greșește cineva în vorbire, este un om desăvârșit și poate să-și țină în frâu tot trupul” (Iac. 3:2). Cuvintele noastre reflectă ceea ce se află în inima noastră (vezi Mt. 12:34), iar limba noastră este instrumentul prin care rostim aceste cuvinte. Despre ea apostolul spune: „Cu ea binecuvântăm pe Domnul și Tatăl nostru, și tot cu ea blestemăm pe oameni, care sunt făcuți după asemănarea lui Dumnezeu” (Iac. 3:9). De pe aceleași buze curg și binecuvântările, și blestemele! Nu trebuie să fie așa!

Cuvintele rele, usturătoare, otrăvitoare se întorc la noi cu o putere distrugătoare (vezi Prov. 30:33)! Duhul Sfânt ne îndeamnă: „Nici un cuvânt stricat să nu vă iasă din gură, ci unul bun...” (vezi Ef. 4:29-32). În categoria cuvintelor stricate intră toate cuvintele fără rost, rele, obscene, abuzive care nu ar trebui să facă parte din vocabularul unui creștin. Ele sunt o dovadă a degradării spirituale în care se găsește cel care le spune. Câte vieți sunt ruinate, câte familii sunt destrămate, câte vieți

sunt distruse din pricina faptului că, fără să gândească, au aruncat unul în altul cu vorbe ucigătoare, striccate! Apostolul Iacov le spune creștinilor: „Nu trebuie să fie așa, frații mei!” Nu ucideți prin intermediul cuvintelor! Arta de a vorbi se învață în familie. Cuvintele pe care le spun părinții se vor regăsi în vocabularul copiilor lor.

Meditând asupra poruncii „Să nu ucizi!”, nu putem fi indiferenți față de o problemă pe care puțini o observă. Fiecare om care a învățat să citească, deschide înaintea sa universul tainic și fascinant al cărților. Informația este ca o sămânță semănată în solul minții noastre. Pe măsură ce va crește, ea ne va influența gândirea și, în cele din urmă, faptele.

Ce să citim? Ce merită să fie citit? În lume sunt multe cărți folositoare care îl ajută pe om să meargă pe calea binelui. Dar sunt și cărți de alt fel, rele, care inoculează viciul, care distrug personalitatea și care atrag cititorul pe calea dezastruoasă a răului. Apostolul Pavel ne avertizează cu privire la toate „tovărășiile rele” (vezi 1 Cor. 15:33).

Că vrem sau nu vrem, tot ceea ce vedem, auzim sau citim ne influențează. Lectura romanelor de dragoste, ca și vizionarea melodramelor (în toate găsim manifestarea „liberă” a iubirii, înșelarea partenerului, violență și practici oculte), aduc cu sine consecințe dezastruoase. Consecințele faptului că se formează o imagine greșită asupra vieții se răsfrâng asupra familiei; sănătatea sufletului este distrusă și inteligența scade. Omul devine indiferent față de cuvântul lui Dumnezeu, prezentat în Sfânta Scriptură. Mintea lui este ocupată cu lucruri total diferite.

Literatura religioasă, care se împotrivește Sfintei Scripturi, reprezintă un pericol deosebit. În cartea Faptele apostolilor citim faptul că locuitorii cetății Efes au ars astfel de cărți (vezi 19:18, 19). Biblia și Legea lui Dumnezeu sunt etalonul nostru. Tot ceea ce ne spune autorul unei cărți sau cel care predică trebuie să fie compa-

rat cu Scriptura (Is. 8:19, 20). Iubiți Biblia și citiți-o, ea este pâinea noastră spirituală (Mat. 4:4; Ioan 6:47-51).

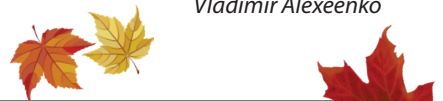
Datorită descoperirilor științei și tehnicii, avem acces la foarte multe cunoștințe. Sfânta Scriptură este tradusă în aproape toate limbile lumii și vestea bună despre Hristos răsună în toate colțurile globului.

Dar Satana se folosește de aceleași mijloace – cărți tipărite, radio, televiziune, tehnică computerizată și alte descoperiri pentru a distruge și a nimici sufletul omului. Tot ceea ce ar fi trebuit să ne fie de folos, este spre răul nostru. Aceasta este metoda preferată a lui Satana (vezi Gen. 6:5-12). Vrajmașul lui Dumnezeu depune toate eforturile pentru ca mintea noastră să nu fie deschisă la adevărul lui Dumnezeu. Televiziunea și Internetul înlocuiesc cărțile și fură timpul pe care omul ar putea să îl petreacă citind ceva folositor. Cu timpul, el pierde dorința de a citi și de a medita la cele citite. Nici creștinii nu sunt feriți de acest pericol. Ei își doresc din ce în ce mai puțin să citească Scriptura, să mediteze asupra ei și să se roage. Astfel, se adevăresc cuvintele apostolului Pavel care spun: „tovărășiile rele, strică obiceiurile bune”. În mod asemănător suntem influențați și de vizionarea programelor TV.

Prin porunca: „Să nu ucizi!”, Creatorul nu ne îndeamnă doar să nu îi ucidem pe ceilalți fizic, prin vorbe sau gânduri, ci și să nu ne scurtăm viața prin ceea ce citim, ascultăm sau vedem.

Mesajul Evangheliei aduce eliberare de sub orice păcat. Dumnezeu ne spune în Cuvântul Său prin apostolul Ioan: „sângele lui Isus Hristos, Fiul Lui, ne curăță de orice păcat” (1 Ioan 1:7). De aceea, Hristos ne invită: „Veniți!” (Is. 1:18; Mat. 11:28), „Pocăiți-vă” (Fapte 17:30), nu vă ucideți unul pe altul!

Vladimir Alexeenko

Apostolul Pavel a spus că, într-un anumit moment din viață, s-a considerat fără prihană din punct de vedere spiritual, nu „suferea” de nimic. „Fiindcă eram fără Lege, trăiam”, scria el. Cuvântul grecesc folosit pentru „eu”, este „ego”. Ego-ul lui Pavel trăia și îi era bine – se simțea confortabil și credea că împlinește Legea. „Dar, când a venit porunca, păcatul a înviat, și eu am murit” (Rom. 7:9).

DE CE AVEM NEVOIE DE LEGE

Țineți minte cum începe să prindă „viață” fața dumneavoastră când încețază efectul novocainei. Din moment ce Legea a atras atenția lui Pavel, nervii lui spirituali au început să tresară. Pe neașteptate, au prins viață și el a început să simtă păcatul așa cum nu o mai făcuse niciodată mai înainte.

Cum s-a întâmplat acest lucru? Imaginați-vă că vă îndreptați spre magazin. Afară bate vântul, dar este cald. Aveți o dispoziție bună și încredere în forțele proprii. Dar, intrând în magazin, vedeți câțiva oameni care vă privesc și zâmbesc. „Este de înțeles, vă gândiți, pentru că arăt destul de bine!”. Totul este în ordine până când mergeți la baie și vă priviți în oglindă. Acolo vedeți că părul stă ridicat în toate direcțiile. Afând adevărul, nu vă mai simțiți confortabil. Sunteți pur și simplu descurajați.

Asemenea unui prieten bun, Legea ne spune ceea ce avem nevoie să auzim. Ea este medicul nostru de familie. „Mă tem că veștile nu sunt prea bune, spune doctorul Legea. Sunteți păcătoș până în măduva oaselor. Iată trimiterea spre Mântuitorul. Doar El poate să vă spună care este tratamentul pentru vindecare. Pentru ca să nu vă mai îmbolnăviți, măsurați-vă temperatura spirituală care este dată de cele Zece Porunci... Fiți sănătoși!”

POCĂINȚA

Andrei Babențov

„Cercetează-mă Dumnezeuale și cunoaște-mi inima... Vezi dacă sunt pe o cale rea și du-mă pe calea veșniciei” (Ps. 139:23, 24).

După ce a predicat despre Mesia, despre crucificarea Sa și despre înviere, ascultătorii lui Petru l-au întrebat: „Ce să facem?” (Fapte 2:37). El le-a răspuns: „Pocăiți-vă și fiecare dintre voi să fie botezat în numele lui Isus Hristos, spre iertarea păcatelor” (v. 38). Ce este pocăința? Sunt mulți care nu înțeleg adevărata ei natură. Care este sensul ascuns în spatele acestui cuvânt? Se întâmplă ca un om să regreta ce a făcut, dar regretul lui să nu fie considerat pocăință în sens biblic.

Vom da câteva exemple ale modului în care oamenii înțeleg, de cele mai multe ori, pocăința. În capitolele 7-12 din cartea Exod sunt prezentate cele 10 plăgi – nenorociri aduse asupra Egiptului. Plăgile cădeau una după alta și, de fiecare dată, Faraon spunea: „Sunt vinovat... Nu voi mai face așa”. Dar când plaga era îndepărtată, el rămânea la poziția pe care o avusese mai înainte. Faraon își recunoștea vina, dar nu făcea nimic. Nu se vedea nicio schimbare.

Încă un exemplu. În Evanghelia după Matei citim despre Iuda. Când a văzut că Isus a fost condamnat, a fugit la templu și a spus cu lacrimi în ochi: „am păcătuit căci am vândut sânge nevinovat” (27:4), a aruncat pe podea cei 30 de arginți, apoi „s-a dus și s-a spânzurat” (v. 5). La început nu am înțeles de ce s-a întâmplat acest lucru. Iuda și-a recunoscut vina, s-a pocăit (v. 3), dar... nu a fost salvat. Și Petru a greșit și s-a pocăit de fapta sa. În cartea Faptele apostolilor citim despre modul în care el predica, făcea minuni... Prin ce se deosebește pocăința lui Petru de cea a lui Iuda? Pocăința lui Iuda a fost incompletă! El și-a regretat fapta, dar nu dorea să schimbe nimic în caracterul lui.

Un exemplu de pocăință biblică autentică este cea a lui David. Când proorul Natan l-a mustrat pentru păcatul uciderii și al preacurviei, David s-a pocăit. În rugăciunea sa de pocăință spune: „Ai milă de mine, Dumnezeule, în bunătața Ta ... Căci îmi cunosc bine fărădelegile, și păcatul meu stă necurmat înaintea mea” (Ps. 51:1, 3). El și-a recunoscut păcatele și nu cere doar să fie iertat, ci să își schimbe inima: „Zidește în mine o inimă curată, Dumnezeule, pune în mine un duh nou și statornic” (v. 10). În limba ebraică, cuvântul „pocăință” are sensul de întorsătură.

Imaginați-vă că mergeți cu mașina. După un timp, vă dați seama că v-ați rătăcit, că ar fi bine să vă întoarceți, dar continuați să mergeți în aceeași direcție. Nu v-ați întors. Aceasta nu poate fi numită pocăință. Dar dacă atunci când ați înțeles că mergeți într-o direcție greșită, vă întoarceți și o luați pe drumul cel bun, înseamnă că ați făcut ceea ce trebuie, acum mergeți în direcția corectă. Iată ce înseamnă pocăința adevărată în înțelesul biblic al cuvântului.

Toți suntem păcătoși. Sunt păcate pe care le urâm la alții, dar ne place să le păstrăm în caracterele noastre. Fiecare dintre noi avem păcate preferate. Poate că le cunoaștem doar noi și Dumnezeu. Și eu am avut un astfel de păcat. Am greșit, am mărturisit păcatul meu și i-am cerut lui Dumnezeu să mă ajute să nu mai fac. Dar a trecut vremea și m-am întors la același păcat. Mi se părea că Dumnezeu nu mă poate ierta. Pocăința autentică nu este doar recunoașterea faptului că am greșit și gestul de a ne cere iertare. Este o schimbare care are loc în mintea noastră. Ca rezultat al pocăinței autentice, începem să urâm și să ni se pară respingător păcatul nostru.

Poate un om să se pocăiască cu adevărat prin sine însuși? Chiar nu este posibil să se întâmple acest lucru fără Dumnezeu, fără Duhul Sfânt (vezi Rom. 2:4)? Mai înainte nu puteam înțelege nicicum acest lucru. De multe ori am fost nevoit să îmi cer iertare în fața părinților, a prietenilor. Mi-am recunoscut vina și m-am pocăit... Mai târziu am realizat faptul că nu stă în puterea mea să îmi schimb atitudinea față de păcat.

Eu nu pot urî păcatul, el este parte a ființei mele; legea egoismului este scrisă în fiecare celulă a corpului meu, în conștiința mea. Eu și păcatul formăm un întreg. De aceea, a urî păcatul înseamnă a mă urî pe mine însumi, dar eu mă iubesc foarte mult. Pocăința poate fi realizată doar cu ajutorul lui Dumnezeu. Nu suntem în stare să facem singuri această schimbare. Dumnezeu face acest lucru în noi.

Cuvântul lui Dumnezeu ne spune: „Pe acest Isus, Dumnezeu l-a înălțat cu puterea Lui și l-a făcut Domn și Mântuitor, ca să dea lui Israel pocăința și iertarea păcatelor” (Fapte 5:31). De unde vine pocăința? De la Dumnezeu!

Dar când și cum o putem primi? Dumnezeu ascultă rugăciunile sincere ale co-

piilor Săi. Nu vă temeți să recunoașteți în fața Lui faptul că aveți păcate care vă plac. El oricum știe. Și eu mă temeam să recunosc. Dumnezeu știe totul, dar așteaptă ca noi să recunoaștem. Pentru a ne pocăi cu adevărat, trebuie să recunoaștem neputința noastră. Trebuie să înțelegem că singuri nu putem face nimic, să îi cerem lui Dumnezeu să ne dea putere să luptăm și să urâm păcatul și să cerem un duh de pocăință pentru ca să nu mai fim atrași spre acel păcat. Văzând sinceritatea noastră, Dumnezeu ne va schimba gândurile, ne va da un spirit de pocăință și ne vom elibera de ceea ce iubeam cândva și acum urâm. Atunci vom dori să împlinim voia lui Dumnezeu.

Noi putem mult timp, poate chiar toată viața, să ne cerem iertare și să ne pocăim de faptele noastre fără a schimba nimic. Dar dacă omul care se luptă cu un păcat consideră că ar fi mai bine să moară decât să trăiască păcătuiind și îl cheamă pe Dumnezeu în ajutor, El îl va elibera de calea rea și îi va schimba viața.

Putem să ne schimbăm comportamentul prin puterea voinței, dar prin noi înșine nu ne vom putea schimba niciodată modul de a gândi.

Fiecare dintre noi a văzut de multe ori cum curge un râu. Ce putem face pentru a-i schimba cursul? Nimic! Pentru aceasta este nevoie de o putere supranaturală. Doar Isus Hristos ne poate înzestra cu această putere. Când medităm asupra dragostei Sale, când privim la Golgota și înțelegem că El nu a murit pentru omenire în general, ci pentru păcatele noastre și când îl acceptăm ca Mântuitor personal, atunci începem să experimentăm ura față de păcat, pentru că însuși Domnul a murit pentru noi. Sub influența Duhului Sfânt, conștiința noastră începe să se trezească.

Fiecare dintre noi a văzut de multe ori cum curge un râu. Ce putem face pentru a-i schimba cursul? Nimic! Pentru aceasta este nevoie de o putere supranaturală. Doar Isus Hristos ne poate înzestra cu această putere. Când medităm asupra dragostei Sale, când privim la Golgota și înțelegem că El nu a murit pentru omenire în general, ci pentru păcatele noastre și când îl acceptăm ca Mântuitor personal, atunci începem să experimentăm ura față de păcat, pentru că Însuși Domnul a murit pentru noi. Sub influența Duhului Sfânt, conștiința noastră începe să se trezească.

Când învățăm la școala de aviație, trebuia ca noi, studenții, să respectăm anumite reguli în timpul zborurilor de antrenament. Deja puteam pilota singuri, fără instructor. Toți cursanții știau foarte bine regulile de zbor, dar... entuziasmul tineresc... Fiecare dorea să arate ce poate. Unii au început să trișeze, ceea ce era

foarte periculos. Odată și eu am decolat încălcând regulile. În timp ce aterizam, mă gândeam la un singur lucru: să zbor din fața instructorului sau nu. El s-a apropiat de mine și mi-a spus: „Pentru că tu ai făcut așa, eu nu voi avea zile libere în weekend și nu îmi voi putea vedea familia”. A spus aceste cuvinte pe un ton foarte liniștit. Mi s-a făcut rușine. Mai bine m-ar fi lovit! Au sosit zilele de la sfârșitul săptămânii. De fiecare dată când îl vedeam așezat singur pe bancă, mă muștra conștiința. În acea zi mi-am jurat că nu voi mai face niciodată așa ceva. Nu doream ca cineva să sufere din vina mea.

Când medităm asupra vieții și suferințelor lui Hristos, ne comparăm cu ele și înțelegem că El a murit pentru noi și din cauza noastră. Doar înțelegând aceasta, vom putea cere să urăm păcatul, pentru ca nimeni să nu mai sufere din vina noastră...

Unii dintre noi cred că au o viață curată și nu comit fapte imorale, deci nu au pentru ce să se pocăiască. Dar dacă se vor compara cu Isus, vor vedea petele de pe inimile lor. Fiecare faptă bună pe care o facem este mângâjată de impulsuri egoiste și de o atitudine ostilă față de Dumnezeu. Privind la Hristos, vom simți dezgust față de noi înșine.

Dacă vă recunoașteți păcătoșenia, dacă vă simțiți apăsați de păcate, nu așteptați să vă faceți mai buni. Veniți la Hristos așa cum sunteți. Oricât de grele v-ar fi păcatele, veniți la Isus cu pocăință. Rugați-vă folosind cuvintele psalmistului David: „Cercetează-mă Dumnezeu și cunoaște-mi inima... Vezi dacă sunt pe o cale rea și du-mă pe calea veșniciei” (Ps. 139:23, 24).

A-I BINECUVÂNTA PE VRĂJMAȘI

Ce prețuiește cel mai mult omul civilizat care se bucură de toate avantajele științei și tehnicii? Poate că cel mai mult dintre toate este prețuită sănătatea. Preocupările cu privire la „tineretea fără bătrânețe” și la „viața fără de moarte” ocupă un loc central în viața contemporaneității. Mințile cele mai înțelepte și mai luminate fac eforturi pentru a descoperi modalități prin care să extindă cât mai mult speranța de viață. Valorile proclamate ale vieții umane și ale libertăților individuale sunt centrale pentru epoca noastră.

Dar nu toate lucrurile depind de realizările medicinei sau de profunzimea descoperirilor din domeniul gerontologiei, știința care studiază cauzele îmbătrânirii și caută metode de contracarare a lor. Sunt și alți factori care ne împiedică să deținem în mod absolut și veșnic capacitatea de a trăi. Unul dintre acești factori este dorința nestăvilă de luptă pe care o manifestă „homo sapiens”.

Pe de o parte, acest „om rațional” s-a declarat întotdeauna a fi de partea păcii și a tins spre ea, pe de altă parte – s-a aflat în permanență în război. Dacă ne uităm în istorie, putem vedea că în cuvintele de salutare ale conducătorilor și funcționarilor antici se regăsește în primul rând dorința de pace și, ca o consecință a acesteia, belșugul și binecuvântarea. Doar în timpurile noastre când, așa cum am amintit, sănătatea a devenit cea mai importantă valoare, ne salutăm unii pe alții dorindu-ne să fim sănătoși. Mai înainte, creștinii din generațiile mai vechi, salutau la intrarea într-o locuință prin cuvintele: „Pacea să fie în casa voastră!”. Răspunsul era: „Vă primim cu pace!”.

Odată cu încheierea celui de al doilea Război mondial, a început lupta pentru pace care se duce și în zilele noastre. Este o luptă care nu scade în intensitate, ci crește tot mai mult: în punctele „fierbinți” ale planetei, păstrătorii de pace sunt înarmați până în dinți; pentru a suprima agresivitatea, sunt inițiate bombardamente

preventive; pentru a impune pacea, apar conflicte militare locale. Sunt puțini cei care pun la îndoială corectitudinea folosirii forței pentru a impune pacea. Judecând după zicalele care au ajuns până la noi, putem spune că forța a fost folosită din cele mai vechi timpuri: „Pacea nu vine singură, trebuie obținută prin luptă!”, „Vrei pace, pregătește-te de război!”. Conflictele mondiale nu sunt singurele războaie pe care le duc oamenii. Certurile și disensiunile dintre indivizi sunt permanente, asemenea luptei pentru păstrarea sănătății și a căutării fericirii personale. Nici chiar în vremurile de pace omul nu este liniștit. Oamenii pot zâmbi și pot mima o comunicare deschisă, iar în suflet să păstreze o vrăjmășie neîmpăcată. Înțelepciunea populară are din nou dreptate: „O pace fragilă este mai bună decât un război pașnic”. Însă o pace fragilă este doar ultimul pas înaintea unui conflict deschis. Și dacă nu iese la iveală cu o nouă putere, îl consumă din interior pe cei implicați. Spre deosebire de omul păcătos, care încearcă să mențină pacea pe pământ prin intermediul elefanților de război, al cruciadelor sau al potențialului nuclear, Hristos propune ceva cu totul diferit: „lubiți pe vrăjmașii voștri, faceți bine celor ce vă urăsc, binecuvântați pe cei ce vă blestemă, rugați-vă pentru cei ce se poartă rău cu voi” (Luca 6:27, 28).

Mulți oameni pot spune că au încercat, s-au străduit, au binecuvântat și au iubit, dar pacea mult dorită nu s-a împlinit, vrăjmașii au rămas vrăjmași. Însă aici nu discutăm despre faptul că acțiunile noastre duc la schimbarea celor care se urăsc. Omul alege singur și ia o hotărâre. Dacă dușmanul a hotărât să rămână pe calea războiului, este puțin probabil că îl vom determina să o părăsească. Noi vorbim aici despre starea noastră interioară care din vrăjmășie, aspirare, încordare se transformă în pace, liniște și bucurie în Hristos. Această pace interioară pe care o primește cel credincios ajunge să fie lumina lumii.

Îi putem binecuvânta pe vrăjmașii noștri doar atunci când renunțăm la propriile interese. Nu degeaba avem pretenții la celălalt: sunt interese încălcate, jigniri aduse, hărțuire și acuzații. Avem motive să răspundem în același fel. Însă doar atunci când vom renunța la a regla conturile, prin a ceda propriile noastre interese, abandonând lupta nesfârșită pentru „dreptate” și înăbușind resentimentele, atunci pacea va domni în inimile noastre.

Efectul acestei atitudini se va reflecta în relațiile cu ceilalți oameni. Vom fi atunci împăciuitorii vrednici de a fi numiți copii ai lui Dumnezeu. Desigur că vrăjmașul sufletelor nu ne va lăsa în pace. El a încercat să distrugă chiar și pacea din sufletul lui Hristos. Fiul lui Dumnezeu a trebuit să facă față unui potop de provocări și atacuri pe parcursul scurtei Sale slujiri pe pământ: de la ispitirea în pustie și până la nenumăratele întrebări capcană (de exemplu, cu privire la femeia prinsă în adulter sau dacă este bine să fie plătit bir cezarului). „Totuși, în toate aceste lucruri, noi suntem mai mult decât biruitori, prin Acela care ne-a iubit” (Rom. 8:37).

O altă semnificație a cuvântului „împăciuitor” în contextul Noului Testament este aceea de mesager, vestitor al păcii lui Hristos.

Marele Împăciuitor, Hristos, a venit pe pământ. Chiar la nașterea Lui a fost spus: „și pace pe pământ...” (Luca 2:14).

În primul rând, Domnul Hristos a împăcat creația cu Creatorul. Chemarea la pocăință este o invitație de a face pace cu Tatăl Ceresc prin intermediul jertfei aduse pe Golgota. După cum orice vrăjmășie își are originea în răzvrătirea din Eden, tot așa și neîmpăcarea cu Dumnezeu este izvorul conflictelor cu cei din jur. Până când omul nu va restabili relația cu Tatăl Ceresc prin Hristos, el nu va putea să obțină adevărata pace și liniște sufletească.

Nadejda Orlova

NEIERTAREA – CAUZA INTOXICĂRII SPIRITUALE

„Astfel, dar, ca niște aleși ai lui Dumnezeu, sfinți și preaiubiți, îmbrăcați-vă cu o inimă plină de îndurare, cu bunătate, cu smerenie, cu blândețe, cu îndelungă răbdare. Îngăduiți-vă unii pe alții, și dacă unul are pricină să se plângă de altul, iertați-vă unul pe altul. Cum v-a iertat Hristos, așa iertați-vă și voi” (Col. 3:12, 13).

Neiertarea este o modalitate sigură de a ne pierde farmecul personal. Dacă ați fost jigniți, cel mai bun răspuns pe moment este uitarea. Nu țineți ură în suflet. Iertați-vă dușmanii!

„Iertarea ar trebui să fie ca o înștiințare de plată ruptă în bucăți pe podea și arsă în așa fel, încât să nu mai poată fi folosită vreodată împotriva cuiva” (Henry Ward Beecher). Dumnezeu va lucra cu o putere deosebită în viața dumneavoastră atunci când veți refuza să vă răzbunați și veți avea curajul de a ierta jignirea. „Cel care nu poate ierta, dăruia un pod peste care este posibil ca într-o zi să fie nevoit să treacă”, a spus Larry Bilat.

„Niciodată nu distruge ceva ce poate fi restaurat” (Joseph Hubert).

Oamenii au cea mai mare nevoie să fie iubiți atunci când merită cel mai puțin. Iertarea vindecă, lipsa iertării rănește.

În Evanghelia după Matei 5:25 ni se spune: „Caută de te împacă degrabă cu pă râșul tău, câtă vreme ești cu el pe drum”. Vindecarea cea mai bună este cea care se obține cel mai repede.

Nu veți putea deveni lideri atunci când încercați să reglați conturile cu cineva. Strategia diavolului este aceea de a vă determina să vă simțiți ofențați. În acest fel, el vă poate ține în afara voii lui Dumnezeu. Când ne gândim la supărarea noastră, neplăcerile se înmulțesc. Când ne gândim la Dumnezeu, neplăcerile dispar.

Prin faptul că nu ierțați, dați o lovitură propriului destin. Neiertarea este o formă de sinucidere lentă. Consecințele neiertării sunt mult mai chinuitoare decât cauzele care au determinat-o.

Este un mare adevăr acela că cel ce iartă pune capăt certurilor. A-l îmbrățișa pe celălalt sau a-l bate ușor pe umăr este cea mai bună metodă de a stinge conflictele iminente. Ierțați-vă vrăjmașii – nu există o altă metodă mai bună de răzbunare! Prin iertare, vă puteți proteja nervii, nu veți plăti marele preț al urii și nu vă veți consuma energia în zadar. Creștinul se deosebește prin două lucruri: capacitatea de a dăru și puterea de a ierta.

Dacă vreți să fiți nefericiți, urăți pe cineva. Neiertarea este mult mai dăunătoare pentru vasul în care este păstrată decât pentru cel peste care este vărsată.

„Viața este o aventură fascinantă a iertării” – a spus scriitorul Nourman Causins. Iar altcineva a adăugat: „Fiecare trebuie să aibă un loc special în cimitir unde să poată depozita greșelile prietenilor și ale celor dragi. A ierta înseamnă a da drumul unui prizonier, înțelegând că prizonierul erai tu însuși”.

Ierțați în fiecare zi pe cineva!

John Mason

REGULI ÎNTELEPTE DE VIAȚĂ

- Înainte de a te ruga – iartă!
- Înainte de a vorbi – ascultă!
- Înainte de a cheltui bani – câștigă-i!
- Înainte de a scrie – gândește-te!
- Înainte de a ceda – încearcă!
- Înainte de a muri – trăiește cum a trăit Hristos!

VĂ PLACE TOAMNA?

Fie că ne place sau nu, vara s-a terminat, a fost înlocuită de o toamnă poetică și filosofică, mistică și misterioasă, cu toată schimbarea sa domoală de ținute, schimbări de dispoziție, buchete de frunze colorate și melancolie. Acesta este momentul în care, simțind fiorul trecerii vieții, căpătăm înțelepciunea de a o prețui. Trebuie să ne desfășăm de fiecare clipă de toamnă și să imortalizăm emoțiile în fotografii sau amintiri.

Semnele toamnei sunt ușor de observat. Ea transformă traseele obișnuite în cărări magice și adaugă o picătură de mister peisajelor cunoscute. Toamna se adună roada de pe câmpuri și serile petrecute în cercul familiei sunt confortabile, cu un gust de copt ușor amar.

Această perioadă a anului ne determină să ne gândim la diferite căi prin care ne putem încălzi (ce este mai plăcut ca o ceașcă de ceai din plante și un pled vechi calduros sau vizionarea filmului preferat?). Toamna este timpul prăjiturilor gustoase cu mere și al lumânărilor aromatice. Este vremea când soarele răsare târziu și merge devreme la culcare. Singurătatea lui străpunge parcă sufletul. Vânturile toamnei bat a schimbare, multe dintre ele vestind schimbări în bine. Această perioadă a anului nu poate fi descrisă pur și simplu ca fiind „frumoasă”, cel mai bine am caracteri-

za-o spunând că este „regală”. Amintiți-vă de versurile clasice: „Vremea mohorâtă, farmecul ochilor...”. Dar toamna cunoaște și cele mai simple bucurii, cum ar fi plimbările prin covorul multicolor de frunze căzute care foșnesc în parcul din apropiere și cina cu mere coapte înmiresmate.

Toamna este un pretext de a rămâne acasă și de a citi o carte bună... Toamna știe că avem nevoie doar să aprindem focul și să fim împreună, pentru că fericirea nu ține cont de vreme. O putem avea în sufletele noastre sau nu o avem.

Toamna se uită în ochii mei...

Vara strălucitoare și nestăpănită ne poartă spre bucurie și distracție. Dar toamna este mai complicată și mai înțeleaptă. Frumusețea și melancolia ei ating sufletul și trezesc toată gingășia, iubirea și jalea din suflet. Este timpul poezilor și prozatorilor. Ei pot să redea cel mai bine în cuvinte sentimentele toamnei.

Ce toamnă este anul acesta – frumoasă, însoțită și plină de culori uimitoare. Simțiți-o, gustați-o!

DE UNDE VINE HALLOWEENUL?

A devenit ceva obișnuit ca în majoritatea școlilor să fie organizată sărbătoarea de Halloween în luna octombrie. Dar cunosc elevii și părinții semnificația acestei sărbători? Știu băieții și fetele care participă la sărbătoare de ce trebuie să confecționeze felinare din dovleci de Halloween?

Este foarte posibil ca profesorii care organizează această sărbătoare în școli să nu vadă nimic rău în aceasta. Peste tot, Halloweenul s-a transformat într-un joc pentru copii, dar, pentru mulți europeni, această tradiție veche este o sărbătoare păgână sfântă închinată focului și morții.

RITUALURILE CELTICE

Tradițiile de Halloween au mii de ani, ele provin din timpurile celtilor antici și ale preoților lor, druzi. În calendarul celt, data de 31 octombrie marca începutul anului nou (luna Samain). Acest eveniment era sărbătorit printr-o noapte sinistră și groaznică în care erau aprinse focuri foarte mari în cinstea lui Saman – stăpânul arian al morții înfățișat ca o femeie bătrână cu o coasă – și al duhurilor rele.

Conform legendei, toate vrăjitoarele se prezentau în această noapte la cea mai importantă sărbătoare. Dar și alte creaturi mai hidoase umpleau lumea: spiriduși, magi, demoni și vampiri cutreierau în întuneric. Celtii credeau că în această noapte spiritele strămoșilor se ridicau din mormânt. Tremurând din cauza frigului pe care îl aduceau cu ele, ele căutau căldură și hrană în casele în care locuiseră mai înainte.

DOVLECI-FELINARE

Halloweenul nu poate fi sărbătorit fără dovleci!

În timpurile antice erau folosiți dovleci pentru a aduce în casă cărbuni aprinși din focul sfânt pe care fuseseră aduse jertfe dumnezeului morții. Dovleci erau împodobiți cu fețe ale morților cioplite în ei. Chiar și simple obiecte ornamentale așezate în casă reprezentând o față veselă cioplită într-un dovleac sunt considerate ca făcând parte din această sărbătoare păgână.

Pe lângă sataniști și alte grupări care au ales conștient să se închine răului, au hotărât ca sărbătoare a lor Halloweenul: vrăjitorii, vrăjitoarele, diversii „restaura-

tori” ai cultelor păgâne antice. Noaptea de Halloween este una dintre cele patru sărbători de bază ale lor.

Tradițiile legate de această sărbătoare pe care mulți o consideră ca fiind o dis-

tracție nevino-vată, este de fapt un ritual antic închinat morților, aducerii de jertfe spiritelor, care au o legătură directă cu Satana.

Unele lucruri nu trebuie să fie făcute nici măcar în glumă.

De exemplu, să te joci cu teroriștii care iau ostatici... Tot așa este și în cazul jocului de-a Halloweenul, cu sacrificii obligatorii aduse demonilor, trădători ai lui Dumnezeu, Cel care a murit pentru noi pe cruce, răscumpărând prin moartea Sa păcatele noastre, „pentru ca oricine crede în El, să nu piară, ci să aibă viață veșnică” (Ioan 3:16).

De ce le este interzis copiilor să se joace cu chibriturile? Pot provoca un incendiu. Dar cu electricitatea? Pentru că pot fi electrocuțați. De ce nu au voie să pună mâna pe cuțit? Se pot tăia. Tot așa este și în cazul jocului cu demonii – este un pericol mortal pentru suflet!

DE CE MOARTEA?

„Cei vii, în adevăr, măcar știu că vor muri; dar cei morți nu știu nimic și nu mai au nicio răsplată, fiindcă până și pomenirea li se uită” (Ecl. 9:5).

Universul nu a cunoscut moartea înainte de căderea în păcat. Nicăieri și niciodată în Univers nu fusese afectată viața vreunei creaturi.

Unii Îl învinuiesc pe Creator pentru faptul că există moarte. Alții consideră că moartea este prea greu de suportat, că este o pedeapsă prea grea, prea mare, prea dură pentru o faptă așa de mică pe care au făcut-o primii părinți și că primii oameni au fost victime involuntare ale

marelui amăgitor, orbiți și purtați de propria curiozitate.

Aceste păreri nu iau în considerare două lucruri foarte importante. Primul este că pomul cunoștinței binelui și răului a fost așezat acolo cu posibilitatea de alege și pentru a le fi testată credințioșia, nu pentru a fi ispitiți să nu asculte. Prima pereche a avut posibilitatea să aleagă. Dumnezeu nu i-a creat roboți care să împlinescă mecanic voia Creatorului fără a avea dreptul să greșească. Primii părinți L-au trădat pe Dumnezeu și au devenit părtași la răzvrătirea începută de îngerii căzuți. Cei implicați în această răscoală nu pot rămâne într-o neutralitate nevino-vată sau într-o curiozitate fără greșală – aceasta este o provocare foarte serioasă. Astăzi, ca și atunci, din cauza păcatului mulți oameni aleg întunericul în locul luminii, propriile dorințe – în locul voinței lui Dumnezeu. Păcatul târăște creația în răscoală împotriva Creatorului.

Al doilea lucru care este neglijat este acela că păcatul, sub orice formă, oricât de neînsemnat ni s-ar părea, este distructiv. El este contagios, îl determină pe om să se ridice împotriva lui Dumnezeu.

Moartea a venit ca o pedeapsă necesară pentru păcat, pentru că el este un virus periculos care se răspândește foarte repede și care duce la pierzare. A anula pedeapsa cu moartea înseamnă a face ca păcatul să fie nemuritor și haosul din univers – veșnic.

Când prima pereche a păcătuțit (chiar dacă nimeni nu i-a obligat să facă acest lucru), Dumnezeu a fost nevoit să întreprindă ceea ce nu își dorea – să aplice pedeapsa cu moartea. Este o veste rea. Dar este și o veste bună – moartea nu este ultima hotărâre. El a întocmit un plan atât de generos, că întrece orice închipuire. Tatăl cerească a hotărât să-Și trimită Fiul pentru a corecta greșeala făcută de noi și să redea omului nemurirea pe care a pierdut-o.

HOROSCOPUL:

OAMENII NU SUNT CONSERVE

Dacă astronomia este o știință care studiază stelele și bolta cerului, astrologia încearcă să prezică viitorul, observând stelele; de aceea, ea aparține sferei științelor oculte. Un rol deosebit de important îl au în acest caz Horoscopul și semnele zodiacului. Astrologia prezice viitorul prin observații făcute asupra stelelor, dar astfel de predicții nu se bazează pe adevărul lui Dumnezeu.

▲ HOROSCOPUL

Este greu să găsești vreo revistă săptămânală sau un ziar care să nu conțină Horoscopul. Se povestește că, odată, astrologul care lucra la o revistă importantă nu a reușit să pregătească la timp Horoscopul pentru următorul număr. Revista era gata de a fi tipărită și, pentru a nu pierde timpul, redactorul a hotărât să publice Horoscopul care fusese în paginile revistei cu șase ani în urmă. El se gândea că va fi bombardat de o mulțime de scrisori și plângeri dar, spre uimirea sa, nu a primit niciuna. În mintea lui s-a ridicat întrebarea: „Care este sensul să plătim un astrolog dacă putem pur și simplu să republicăm rubricile mai vechi?”. Zis și făcut! Abia după jumătate de an, un cititor al ziarului s-a plâns că Horoscopul pe care îl citește a mai fost publicat. Dar ceilalți cititori, care puteau fi numărați cu sutele, nu au observat nimic și au continuat să creadă orbește în Horoscop.

▲ PROVENIENȚĂ PĂGĂNĂ

Bazele „calendarului astrologic” au fost puse de către caldeeni și babilonieni cu aproape 5000 de ani în urmă și nu are nimic de a face cu creștinismul.

Pe atunci cerul era observat fără mijlocele tehnice pe care le avem astăzi. S-a crezut pe larg că cerul este ca un baldachin, pe care se află toate stelele legate

între ele, sub formă de covor. Astăzi, noi știm că nu este așa: stelele nu sunt distribuite numai într-un singur plan, ci pe mai multe planuri, pentru că spațiul are profunzime. Ceea ce vedem pe cer este doar o iluzie, stelele fiind dispuse pe mai multe planuri.

▲ ÎMPĂRTIREA ARBITRARĂ

Zodiacul descrie orbita pe care se mișcă soarele pe parcursul unui an. Aceasta este împărțită în 12 părți, dar această împărțire este absolut arbitrară și nu există nicio dovadă a faptului că trebuie să fie douăsprezece părți. Caldeeni au stabilit o legătură strânsă între aceste părți ale orbitei soarelui și simbolurile religioase ale zeilor babilonieni. Ei au căutat o constelație în care stelele să fie unite între ele prin linii imaginare care să formeze o figură, de exemplu – leu, apoi au denumit această porțiune a cerului „constelația leu”. Astfel că semnele zodiacului sunt doar reprezentări ale unor simboluri.

▲ O INTERPRETARE UIMITOARE

Astrologii ne asigură de faptul că „persoanele născute sub semnul taurului sunt de obicei serioase și hotărâte, dar și iritabile și inconsecvente. Datorită grabei și, de regulă, a hotărârilor și acțiunilor pripite, ei înșiși sunt cauza propriilor eșecuri și necazuri”.

Poate că mă veți întreba uimiți: „Cum de mă știu acești oameni așa de bine?”. Este uimitor însă că orice descriere este așa de generală, că se potrivește tuturor. Nu vi s-a întâmplat niciodată să fiți „serioși și hotărâți”? Dar „iritabili și inconsecvenți”? O astfel de descriere nu este deloc relevantă.

▲ CINE ARE DREPTATE?

Scump cititor, astrologia nu îți va spune ceva ce nu știai deja. Problema este că ea se raportează la instrumentele pe care le folosește diavolul. Astfel că avem de a face cu lucruri pe care Dumnezeu le interzice în mod explicit. Este ciudat faptul că

astrologii folosesc în activitatea lor metode diferite. Ei consideră că baza alcătuirii Horoscopului este momentul nașterii. Nu trebuie să spunei doar ziua și ora, ci chiar minutul și cel mai bine ar fi să cunoașteți și secunda. Se presupune că stelele care au apărut în partea de est a cerului în momentul nașterii vă determină destinul. Alți astrologi fac predicții pe baza constelației distribuite vertical pe cer în momentul nașterii. O altă categorie de astrologi consideră că factorul determinant este momentul concepției. Cunoscând toate aceste lucruri se ridică o întrebare: care este metoda corectă?

▲ PERSPECTIVA LUI DUMNEZEU

Acum vom vedea ce ne spune Sfânta Scriptură despre astrologie: „Te-ai oboseț tot întrebând; să se scoale dar și să te scape cei ce împart cerul, care pândesc stelele, care vestesc, după lunile noi, ce are să și se întâmple! Iată-i, au ajuns ca miriștea pe care o arde focul și nu-și vor scăpa viața din flăcări: căci nu va fi ca un cărbune la care se încălzește cineva, nici un foc la care stă” (Isaia 47:13, 14).

Conform Bibliei, astrologia este o urâciune.

▲ HOROSCOPUL FATAL

Astrologia nu este doar lepădarea lui Dumnezeu; cei care sunt interesați de ea ajung să fie dependenți. Un afacerist mi-a spus: „Mă gândesc mult la astrologie. Este incredibilă! Nu știu ce aș face fără ea!”. Apoi mi-a spus că și-a alcătuit propriul Horoscop la începutul anului. În el se spunea că a doua săptămână din august va fi una nefastă. Acest om mă asigura: „Este foarte bine că știu acest lucru. Nu voi ieși din casă toată săptămâna. Nici nu voi conduce mașina ca să nu fac vreun accident”.

Acest om a ajuns rob al propriului Horoscop și a devenit dependent de o bucată de hârtie. La sfârșitul discuției mi-a spus: „Eu cunosc chiar și clipa în care voi muri, dar soția mea nu crede acest lucru”.

Sunt fericit că nu știu când voi muri. Mulțumesc lui Dumnezeu că nu mi-a descoperit acest lucru. Sunt bucuros să renunț la astfel de preziceri. Vreau să trăiesc fiecare zi pe care mi-a dat-o Dumnezeu, sub călăuzirea Sa. Domnul să mă ajute să trăiesc fiind conștient de faptul că viața mea se poate termina în orice clipă. Viața mea este în mâinile lui Dumnezeu și acest lucru mă liniștește.

O femeie care credea în astrologie și preziceri nu dorea să accepte faptul că nu este totul în regulă cu aceste practici. Ea considera că este o ocupație nevinovată până în momentul în care Dumnezeu i-a

descoperit adevărul: „Căci așa vorbește Domnul oștirilor, Dumnezeul lui Israel: «Nu vă lăsați amăgiți de prorocii voștri care sunt în mijlocul vostru, nici de ghicitorii voștri; n-ascultați nici de visătorii voștri, ale căror vise voi le pricinuiți! Căci ei vă prorocesc minciuni în Numele Meu. Eu nu i-am trimis, zice Domnul «”(Ieremia 29:8, 9).

După ce a citit aceste versete, ea a recunoscut: „Nu am știut că Dumnezeu îi numește pe ghicitori mincinoși. Nu am știut că prezicerile sunt considerate păcat în ochii Lui”:

Drag cititor, nu merită să ne jucăm cu păcatul și să călcăm pe teritoriul interzis de Dumnezeu. Dacă El ne-a avertizat, înseamnă că are un motiv pentru aceasta, crede-mă!

Material pregătit pe baza cărții lui Kurt Hasel, „Captiv al superstiției”

<https://sokrsokr.net/goroskop-lyudi-ne-konservy/>

A NU PLUTI ÎN DERIVĂ

Într-o zi, un vânt puternic a trântit o frunză la pământ. O vrăbiuță a întrebat-o: „De ce ai căzut din copac?”

„Nu am căzut, pur și simplu m-am săturat să atârn pe o creangă”, a răspuns frunza.

„Dar încotro zbori?” – a întrebat vrăbiuța curioasă.

„Încotro vreau, într-acolo zbor. Dacă vreau mă ridic, dacă vreau cobor. Sunt liberă”, a spus frunza.

Când vântul s-a înțehit și frunza a căzut în pârâias, vrăbiuța a întrebat-o: „De ce nu mai zbori și ai căzut în apă? Încotro plutești?”

„Nu am căzut nicăieri, a răspuns frunza supărată. Pur și simplu m-am săturat să zbor și am vrut să plutesc. Acum plutesc încotro vreau, pentru că sunt o frunză liberă și hotărâsc singură ce fac”.

„Dar de ce nu plutești în altă direcție?” – s-a interesat vrăbiuța.

„De câte ori să îți explic, dacă nu plutesc în acea direcție, înseamnă că nu vreau, eu fac doar ceea ce mi doresc” – a spus frunza iritată și a continuat să plutească în josul apei.

După câteva zile, vrăbiuța a învățat să zboare, în timp ce făcea a treia cursă, a văzut-o pe prietena ei mai veche, dar se schimbaseră așa de mult că nu a recunoscut-o imediat.

„Bună frunzuliță, a ciripit ea. De ce ai îngălbenit, cine ți-a făcut așa ceva?”

„Nimeni nu mi-a făcut nimic, pur și simplu am vrut să îmi schimb culoarea și iată că m-am făcut galbenă!”

Atunci vrăbiuța i-a dat crezare frunzei, dar curând a venit toamna și ea a văzut că toate frunzele au căzut din copac, au fost duse de vânt și pluteau în derivă. Culoarea li se schimba pe zi ce trecea în ciuda dorinței lor. A devenit evident faptul că frunzele nu fac ce vor, dar multe dintre ele se încăpățâneau să recunoască acest lucru.

Vrăbiuța a continuat apoi să studieze lumea și a văzut că mai sunt și alte ființe care se aseamănă foarte mult cu frunzele. Erau oamenii... Recunoașteți că mulți dintre noi plutesc în derivă, încercând să demonstreze cu încăpățânare că merg încotro vor. Ne înșelăm singuri și nu dorim să recunoaștem că de cele mai multe ori defectele noastre, emoțiile personale, împrejurările, și nu noi înșine, fac drumul vieții noastre așa cum este.

Dar spre deosebire de frunze, care sunt sortite să fie duse de curent, noi putem alege. Putem recunoaște că lucrurile nu se întâmplă așa cum ne-am dori, că nu noi înșine, ci direcția vântului este cea care ne determină calea. Trebuie să recunoaștem și să începem să ne luptăm cu ceea ce ne stăpânește: cu împrejurările, cu dependențele noastre, cu slăbiciunile pe care le avem. Să-L chemăm pe Dumnezeu în ajutor. El ne va lumina căderea și ne va ajuta în lupta noastră. Să mergem duși de curent și să ne considerăm puternici sau să recunoaștem că suntem slabi și să începem să luptăm cu aceasta? Alegerea ne aparține!

ȘTERGĂTOARELE

Mergeam într-o zi pe una dintre ulițele principale ale orașului, respectând măsurile de precauție necesare în timp ce conduce pe un carosabil umed și alunecos. Deodată, fiul meu de șapte ani, Max, care stătea pe scaunul din față a spus: „Mama, eu m-am gândit...”. De obicei, când spune această frază, înseamnă că s-a gândit mult asupra unui anumit subiect și acum poate să îmi împărtășească ceea ce a descoperit. Am vrut să aflu mai repede ce are să-mi spună.

- La ce te-ai gândit? – l-am întrebat.

- Ploaia, a început Max, este ca păcatul, iar ștergătoarele – ca harul lui Dumnezeu care ne curăță de păcate.

Am amuțit pentru o secundă auzind aceste cuvinte și tot ceea ce i-am putut răspunde a fost:

- Sunt niște gânduri extraordinare, Max!

Neînțelegând cum a putut un băiat așa de mic să facă o descoperire așa de profundă, am întrebat:

- Cum ai ajuns la această concluzie?

Fără să se gândească, el mi-a răspuns:

- Ploaia tot curge și curge, iar ștergătoarele șterg continuu apa. Și noi păcătuim și păcătuim, iar Dumnezeu ne iartă din nou și din nou.

De fiecare dată când pornesc ștergătoarele, îmi amintesc de iertarea lui Dumnezeu.

BUGETUL FAMILIEI: CUM SĂ-L PĂSTRĂM ȘI SĂ-L MULTIPLICĂM

Finanțele sunt lucrul fără de care nu putem trăi. Din păcate, ele determină relațiile din familie. Statisticile arată că 60% dintre cupluri se ceartă din cauza banilor. Fiecare dintre noi cunoaștem problemele aduse în discuție în cadrul acestor certuri – câștigi puțin, cheltui mult. Ce să facem? Cum să ieșim din acest cerc vicios?

În acest articol vom încerca să răspundem la întrebarea: cum să facem să avem suficienți bani pentru a ne simți fericiți? Este foarte important să înțelegem faptul că fiecare dintre noi putem avea cantități diferite de resurse: unii pot fi bogați, alții pot avea posibilități financiare modeste, dar să fie fericiți și mulțumiți, îndeplinindu-și nevoile pe deplin cu ceea ce au.

Primul principiu ce trebuie aplicat pentru a rezolva această problemă poate că vă va uimi. În predica de pe munte Hristos a spus: „Nu vă îngrijorați, dar, zicând: «Ce vom mânca?» sau: «Ce vom bea?» sau: «Cu ce ne vom îmbrăca?» Fiindcă toate aceste lucruri Neamurile le caută. Tatăl vostru cel ceresc știe că aveți trebuință de ele. Căutați mai întâi Împărăția lui Dumnezeu și neprihănirea Lui, și toate aceste lucruri vi se vor da pe deasupra” (Mt. 6:31-33).

Se întâmplă uneori să facem eforturi mari și să nu reușim să realizăm nimic, alteleori ni se pare că nu facem nimic deosebit și totuși să ne iasă totul bine. Priviți păsările, natura! Dumnezeu le hrănește, iar ele nu își fac griji cu privire la modul în care vor putea trăi săptămâna viitoare, peste o lună...

Unul dintre cunoscuții mei a calculat de câte cereale este nevoie pentru a hrăni niște vrăbii. Nicio țară din lume nu are un buget așa de mare. Totuși, Dumnezeu le hrănește. Dacă noi vom înceta să ne îngrijorăm și ne vom încrede în Dumnezeu, știind că El a pregătit hrană pentru noi, vom scăpa de multe probleme.

Dumnezeu ne spune că știe care sunt nevoile noastre. Acesta este unul dintre punctele de bază ale credinței. Credința este încredere în Dumnezeu. În fiecare dimineață când vă treziți, vă puteți ruga lui Dumnezeu astfel: „Stau în fața Ta. Știu că astăzi vei trimite hrană familiei mele”. Copiii nu își fac griji cu privire la ce vor mânca la micul dejun, ei au încredere în părinți. Hristos ne spune: „Căutați mai întâi Împărăția lui Dumnezeu”. El ne îndeamnă să ne așezăm corect prioritățile. Puneți-L pe Dumnezeu pe primul loc și poruncile Sale.

Oamenii încalcă Legea, fură, mint,ucid, încalcă Sabatul și apoi își doresc să primească belșug din partea lui Dumnezeu. Este posibil acest lucru? Nu! Trăiți în acord cu Legea! Priviți ce spune David: „Am fost tânăr, și am îmbătrânit, dar n-am văzut pe cel neprihănit părăsit, nici pe urmașii lui cerșindu-și pâinea” (Ps. 37:25). Psalmistul spune cu încredere că dacă veți respecta poruncile lui Dumnezeu, veți avea o situație materială stabilă.

Al doilea principiu – activitate constructivă. Bineînțeles că, dacă nu lucrăm, nu putem vorbi despre belșug. Omul a fost creat să lucreze. Cândva, Dumnezeu i-a spus omului: „În sudoarea feței tale să-ți mănânci pâinea” (Gen. 3:19). Dar cât de mare este dorința omului ca să îi cadă ceva din cer! Astăzi este la modă să nu faci nimic, dar să câștigi mulți bani... În unele familii totul se cumpără în credit. Sfânta Scriptură le spune leneșilor: „Du-te la furnică, leneșule; uită-te cu băgare de seamă la căile ei și înțelepțește-te... Să mai dormi puțin, să mai ațipești puțin, să mai încrucișezi puțin mâinile ca să dormi... Și sărăcia vine peste tine ca un hoț, și lipsa, ca un om înarmat” (Prov. 6:6, 10, 11). Acest lucru este adevărat. Gândiți-vă cât de repede poate să vină sărăcia în zilele de belșug și cât de greu este să ieși din ea! Dar nu este imposibil, dacă începi să trăiești după principiile lui Dumnezeu. Cel mai important este ca tot ceea ce faceți

să faceți ca pentru Domnul, atunci veți fi prețuiți.

Al treilea principiu – jertfrea și mila. Dumnezeu spune: dacă vrei să ai mai mult, oferă mai mult. „Cinstește pe Domnul cu averile tale și cu cele dintâi roade din tot venitul tău: căci atunci grânarele îți vor fi pline de belșug, și teascurile tale vor geme de must” (Prov. 3:9, 10). Îi sunteți recunoscători lui Dumnezeu atunci când aveți un câștig? Sunteți conștienți de faptul că tot ce ați primit este de la Domnul? Da, ați lucrat pentru aceasta, dar cine v-a dat sănătate și abilități? Cine a aranjat lucrurile în așa fel, încât să aveți unde lucra? Toate vin de la Dumnezeu care deține toate bogățiile lumii. Și dacă Dumnezeu vă oferă un venit, nu este logic să dați o parte din câștig pentru a fi folosit în lucrarea Domnului? Sunt foarte puțini cei care fac acest lucru.

Sfânta Scriptură conține multe făgăduinte pentru cei care își deschid mâna

față de săraci, de cei în nevoie și nu le pare rău să își folosească mijloacele de care dispun pentru a face fapte bune. Aceștia nu vor duce niciodată lipsă de pâinea cea de toate zilele. „Cine are milă de sărac, împrumută pe Domnul, și El îi va răsplăti binefacerea” (Prov. 19:17); „Unul care dă cu mâna largă, ajunge mai bogat; și altul, care economisește prea mult, nu face decât să sărăcească. Sufletul binefăcător va fi săturat, și cel ce udă pe alții va fi udat și el” (Prov. 11:24, 25). Gândiți-vă la aceste versete!

Al patrulea principiu – administrație înțeleaptă. Cuvântul lui Dumnezeu ne spune: „Ogorul pe care-l desțelenește săracul dă o hrană îmbelșugată, dar mulți pier pentru că sunt dezordonați” (Prov. 13:23, traducerea Sinodală).

Chiar și atunci când privim la nivel macroeconomic, observăm că nu întotdeauna când există o recoltă bogată, ea

poate fi investită în așa fel, încât să aducă profit. Tot așa se întâmplă și în familie, multe lucruri nu sunt bine administrate. Este foarte important să învățăm să planificăm bugetul familiei, luând în considerare nevoile fiecărui membru al familiei. Bugetul familiei este alcătuit din trei părți: trebuie, vreau, îmi doresc. „Trebuie” este componenta de bază. Aici sunt incluse serviciile comunale, transportul, hrana, întreținerea copiilor și alte nevoi specifice fiecărei familii. Este înțelept ca să urmărești timp de câteva luni pentru a observa care sunt nevoile de bază ale familiei și de câți bani aveți nevoie pentru a le împlini.

În care dintre cele trei compartimente credeți că trebuie să includem dăruirea? Dacă spunem că a dăruia este o componentă de bază a relației noastre cu Dumnezeu, înseamnă că trebuie să o așezăm în compartimentul cel mai important al bugetului. Dacă vreți să primiți de la Dumnezeu, atunci plănuiți cât din mijloacele pe care le aveți puteți folosi pentru a face fapte de caritate. Eu mă străduiesc ca în familia mea să organizez bugetul în acest fel, pentru că este un lucru impor-

tat, corect și în acord cu Sfânta Scriptură.

Al doilea compartiment al bugetului este „vreau”. Aici intră cheltuielile pentru învățătură, cercuri, secții, odihnă, distracții, hobby-uri, decorarea locuinței, aparate de uz casnic etc. Sunt cheltuieli care pot fi evitate, dacă apare o criză economică în familie.

Și cea de a treia parte – „îmi doresc” – sunt cheltuieli care necesită timp pentru a acumula suma dorită.

Așadar, fiecare familie are o situație materială diferită. Sototind cheltuielile, știm care ne sunt veniturile și putem înțelege ce avem de făcut. Ideal este ca veniturile să fie egale cu cheltuielile. Când veniturile depășesc cheltuielile, apare o problemă: unde să punem acești bani? Apar îngrijorările, dar este o problemă pe care o putem rezolva. Dar când cheltuielile depășesc veniturile, apare o problemă și mai mare. Înseamnă că familia trece printr-o criză.

Ce putem face? Înțelegem că putem să lucrăm și să câștigăm mai mult. Aceas-

ta este o dorință bună a omului harnic. O altă variantă ar fi să cheltuim mai puțin, administrând conștiincios bugetul pe care îl avem. A treia opțiune este să ne împrumutăm. De multe ori greșim în acest sens – dacă cheltuielile depășesc veniturile, este interzis să ne împrumutăm! Putem lua cu împrumut doar dacă avem un venit stabil și surplus de bani. Această situație este descrisă în Biblie: „cel ce ia cu împrumut este robul celui ce-i dă cu împrumut... Nu fi printre cei ce pun cheazășii, printre cei ce dau zălog pentru datorii” (Prov. 22:7, 26). În alt loc Solomon spune: „Fiule, dacă te-ai pus chezaș pentru aproapele tău, dacă te-ai prins pentru altul ești legat prin făgăduința gurii tale, ești prins de cuvintele gurii tale” (Prov. 6:1, 2).

Iată doar patru principii care vă pot ajuta să administrați înțelept și corect bugetul familiei și toate aceste principii pot fi găsite în Sfânta Scriptură. Vă doresc din suflet belșug și bunăstare în familie. Dumnezeu să vă îplinească toate nevoile după bogăția Sa!

„Ale cui sunt vaietele? Ale cui sunt oftările? Ale cui sunt neînțelegerile? Ale cui sunt plângerile? Ale cui sunt răniurile fără pricină? Ai cui sunt ochii roșii? Ale celor ce întârzie la vin... Nu te uita la vin când curge roșu și face măr-găritare în pahar; el alunecă ușor, dar pe urmă ca un șarpe mușcă și înțeapă ca un basilic” (Prov. 23:29-32).

DUȘMANUL IUBIT

Conform statisticilor actuale, se observă un proces de declin al populației, ceea ce înseamnă că mortalitatea a depășit natalitatea. În același timp, nici un popor islamic nu a scăzut numeric. În ciuda faptului că la noi se nasc mai mulți băieți decât fete, în treizeci de ani numărul lor se uniformizează; cu timpul, numărul femeilor fiind mai mare. De multe ori, bărbații mor cu sticla alături pe drumuri. Au o viață scurtă. Consumul generalizat de bere distruge sănătatea încă din tinerețe și are efect negativ asu-

A TRĂI SAU A BEA? O ÎNTREBARE SENSIBILĂ

pra moștenirii genetice. Este timpul să tragem un semnal de alarmă: oamenilor nu vă autodistrugeți!

VINOVAȚII SE CUNOSC. CE PUTEM FACE?

Cu o sută de ani în urmă, scriitorul Lev Tolstoi a propus o modalitate de rezolvare a problemei. „Omul nu va scăpa de băutura atunci când nu va mai avea posibilitatea să bea, ci atunci când nu va mai bea chiar dacă în fața lui stă vinul și el îi simte mirosul. Dar aceasta se va întâmpla numai atunci când el va considera că bunăstarea sufletului este mai importantă decât cea a trupului”.

Ne ajută spiritualitatea să facem față ispitelor vieții? Ateștii le-au răs în față celor care au avut îndrăzneala să susțină acest lucru. În realitate râdeau de noi. De aceea am ajuns în situația în care ne aflăm acum. Am primit totul într-o epo-

ca ce părea a fi morală, o morală comunistă, dar lipsită de spiritualitate – fără principii și o morală înaltă divină. Respingând Legea lui Dumnezeu, am pierdut legile relațiilor interumane și pacea interioară. Pentru a ne „liniști”, ni s-a propus o băutura otrăvitoare.

O femeie blândă, amabilă, răbdătoare ar trebui să conducă lupta anti-alcool – de dragul familiei, al copiilor și al viitorului lor. Spre deosebire de animale, omul a primit tot ceea ce avea nevoie pentru a trăi conștient, uman, cu bucurie și liniște. Minte, voință, liber arbitru – aceste lucruri ne determină soarta. Alege calea binelui pentru bunăstarea ta și a celor din jur! Răul stă alături de bine și este în ambalaj de aur, dar în orice situație există posibilitatea de a-l evita. Se spune că Satana este mai puternic ca omul. Da! Dar Dumnezeu este mai puternic ca Satana!

„Așa vorbește Domnul: «Stați în drumuri, uitați-vă și întrebați care sunt cărările cele vechi, care este calea cea bună: umblați pe ea, și veți găsi odihnă pentru sufletele voastre!»” (Ieremia 6:16). Acest sfat a fost oferit de Ieremia cu 3000 de ani în urmă. Să ne întrebăm astăzi: „Cu cine și încotro ne îndreptăm?”

Nadejda Dariceva

Ziarul „Сокрытое Сокровище”
№6(170), iunie 2011

CREAREA UNEI CAPODOPERE

Michelangelo, sculptor și pictor italian renescentist, spune astfel: „În fiecare bloc de piatră se ascunde o statuie și sculptorul are datoria să o găsească”. Trebuie să fie o experiență uimitoare – să privești piatra masivă și să vezi ce ar putea să devină. Cred că este extraordinar să ai darul de a lua piatra și de a face din ea o capodoperă pe care lumea să o admire. Adevărata artă stă în a ciopli, a îndepărta tot ceea ce este nefolositor și a scoate la iveală statuia ascunsă în interior.

Dar nu suntem toți așa de talentați. De obicei, atunci când ne uităm la un bloc de marmură vedem... un bloc de marmură și chiar dacă avem suficientă imaginație pentru a ne închipui ce poate să devină această marmură, sunt puțini cei care au darul de a o transforma într-o capodoperă.

Fiecare părinte are posibilitatea de a crea o capodoperă în caracterul copiilor pe care i-a primit de la Dumnezeu. Atunci când se nasc aceste minuni, chiar dacă sunt neajutate, noi vedem în ele ceva mult mai prețios decât toată marmura din lume. Iar Dumnezeu începe deja să lucreze pentru a crea o capodoperă din acest ghemotoc de carne, sânge și iubire. Dumnezeu ne spune prin prorocul Ieremia: „Mai înainte ca să te fi întocmit în pântecele mamei tale, te cunoșteam, și mai înainte ca să fi ieșit tu din pântecele ei, Eu te pusesem deoparte...” (Ieremia 1:5).

David descrie în mod poetic acest proces: „Tu mi-ai întocmit rinichii, Tu m-ai țesut în pântecele mamei mele: Te laud că sunt o făptură așa de minunată... Trupul meu nu era ascuns de Tine, când am fost făcut într-un loc tainic... Când nu eram decât un plod fără chip, ochii Tăi mă vedeau” (Ps. 139:13-16). Cum Îl pot ajuta părinții pe Dumnezeu în realizarea acestei capodopere?

CREȘTEREA SPIRITUALĂ

Unul dintre cele mai clare pasaje biblice care au legătură cu educația copiilor, se găsește în Deuteronom 6:1-9. Atunci când israeliții se pregăteau să intre în țara promisă de Dumnezeu, Moise le reamintește tot ceea ce văzuseră și învățaseră în cei 40 de ani de pribegie. Știind că nu va trece Iordanul, Moise le vorbește despre faptul că ei nu trebuie doar să se așeze în țară, ci și să își educe copiii în așa fel, încât aceștia să poată primi binecuvântarea și aprobarea Domnului. Moise începe prin a prezenta bazele credinței: „Domnul Dumnezeu nostru este singurul Domn” (Deut. 6:4).

Acest adevăr biblic stă și astăzi la baza creștinismului. Noi nu ne închinăm mai multor dumnezei, așa cum se întâmplă în religiile păgâne, noi ne închinăm UNUI SINGUR Dumnezeu!

Mai departe, Moise explică ce înseamnă a te închina lui Dumnezeu: „Să iubești pe Domnul Dumnezeu tău cu toată ini-

ma ta, cu tot sufletul tău și cu toată puterea ta” (Deut. 6:5).

A te închina nu înseamnă doar a mărturisii un crez, a respecta un set de reguli sau a te comporta într-un anumit fel. A te închina lui Dumnezeu înseamnă a-L iubi cu toată inima și cu tot sufletul în așa fel, încât această iubire să-ți umple întreaga natură și să se reverse asupra celor din jur.

Apoi Moise îi sfătuiește pe părinți: „Și poruncile acestea, pe care ți le dau astăzi, să le ai în inima ta. Să le împărești în mintea copiilor tăi și să vorbești de ele când vei fi acasă, când vei pleca în călătorie, când te vei culca și când te vei scula. Să le legi ca un semn de aducere aminte la mâini și să-ți fie ca niște fruntare între ochi. Să le scrii pe ușorii casei tale și pe porțile tale” (Deut. 6:6-9).

Aceste îndemnuri le sunt adresate părinților din toate timpurile. Responsabilitatea noastră ca părinți este aceea de a ne educa copiii ajutându-i să formeze în ei chipul lui Dumnezeu. Creșterea spirituală are loc atunci când le vorbim despre Dumnezeu și despre jertfa Sa pentru ei, când le predăm lecții despre dragostea lui Dumnezeu, când în cuvinte și fapte le demonstrăm dragostea Sa, venind din interiorul nostru și prin noi. Moise nu se referă aici doar la educația formală, ci mai degrabă la discuțiile obișnuite, la activitățile zilnice, la faptele simple – pentru că toate acestea trebuie să fie pline de prezența lui Dumnezeu.

Pentru ca tinerii să crească în credință (atât în copilărie, cât și în adolescență) sunt foarte importante următoarele obiceiuri de familie: 1) discuțiile cu mama despre credință; 2) discuțiile cu tata despre credință; 3) serviciile divine din cadrul familiei sau rugăciunea; 4) evenimentele de familie, orientate spre ajutorarea altor oameni.

ÎN EDUCAREA COPILOR, FIȚI ATENȚI LA URMĂTOARELE LĂCRURI:

● **Încercați să găsiți cauza problemelor** de comportament, în loc să vă luptați cu simptomele. Nu trebuie doar să reacționați la ceea ce fac copiii, ci și să încercați să înțelegeți de ce acționează în acest fel.

● **Nu fiți indiferenți atunci când copiii fac ceva bun!** De cele mai multe ori,

copiii primesc atenție atunci când greșesc. Atenția pozitivă este mai benefică decât cea negativă, dar atenția negativă este mai bună decât nimic! Nu așteptați să îi oferiți atenție copilului atunci când îl pedepsiți pentru ceva ce a greșit; apreciați-l și oferiți-i atenție atunci când se poartă frumos.

● **Oferiți-le copiilor un mediu sigur** atât emoțional, cât și fizic. Faceți din căminul vostru cel mai sigur loc de pe pământ pentru copii.

● **Stabiliți reguli rezonabile**, ținând cont de vârsta și dezvoltarea copilului.

● **Dezvoltați în copil deprinderi cu privire la rezolvarea problemelor.** Nu rezolvați toate problemele în locul lui. Acest lucru este normal dacă părinții își doresc să îi ajute pe copiii lor. Asemenea celor maturi, și copiii învață din greșeli. Dacă nu li se va permite să greșească, niciodată nu vor învăța lecțiile de care au nevoie.

● **Nu reacționați prea violent.** În 90 % dintre cazurile în care noi ca părinți ne pierdem controlul, nu este vorba despre situații de viață și de moarte. Opriti-vă pentru o clipă și gândiți-vă: merită greșeala copilului o reacție așa de violentă? Amintiți-vă sfatul inspirat: „Un răspuns blând potolește mânia, dar o vorbă aspră

ațăță mânia” (Prov. 15:1).

● **Și nu în ultimul rând, fiți răbdători.** Educarea copiilor este un proces de lungă durată și nu poți obține rezultatul final într-o singură zi.

Dacă țineți minte aceste principii și vă străduiți să le aplicați, prin cuvinte, priviri, atingeri, copiii dumneavoastră vor avea o temelie pe care se vor putea dezvolta.

Unii părinți nu își înțeleg copiii și nu îi cunosc cu adevărat. Dacă ar fi încercat să înțeleagă cât mai bine simțămintele copiilor și să afle ce este în inima lor, acest lucru ar fi avut o influență binecuvântată asupra lor. Tatăl și mama trebuie să lucreze împreună în unitate perfectă unul cu altul. Folosiți fiecare ocazie favorabilă

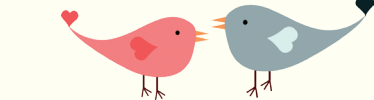

DOUĂ REGULI DE AUR

Sunt multe reguli și recomandări cu privire la comunicarea dintre părinți și copii. Unele sfaturi sunt eficiente, altele nu aduc nici un rezultat. Dar există două reguli care, dacă sunt aplicate corect, au ca rezultat relații durabile între părinți și copii.

1. IUBIȚII COPII

Toate recomandările cu privire la modul în care trebuie să comunicăm cu copiii, pot fi rezumate într-o singură frază – „Iubiți copilul”. La prima vedere poate că ni se pare clar și simplu, dar, din păcate, nu este chiar așa. Sunt mulți părinți care își iubesc copiii din motivații egoiste (de exemplu: ei speră, în subconștientul lor, că atunci când copiii vor crește, îi vor ajuta); se iubesc pe sine prin intermediul copilului (speră că el va merge pe urmele lor); iubesc de dragul speranței pe care o nutresc față de copil (visează că el va atinge idealurile pe care ei înșiși nu le-au atins). Dar nu toți părinții își iubesc copiii așa cum sunt. Dacă veți iubi necondiționat, această dragoste îl va determina pe copil să se schimbe în bine și va răspunde cu dragoste.

2. EDUCAREA CONȘTIINȚEI

Atunci când copilul face ceva rău din punctul vostru de vedere, întrebați-l pe un ton liniștit: „Ce faci?”. De obicei, copiii recunosc că au făcut ceva greșit. Înainte ca micuțul să vă răspundă, întrebați-l cu același ton liniștit: „De ce faci acest lucru?”. De cele mai multe ori, în astfel de cazuri copiii se opresc și încep să înțeleagă că fac ceva greșit. După un timp, copilul va deveni mai conștient și se va gândi mai des înainte de a face ceva.

pentru a câștiga dragostea și încrederea copiilor și a-i conduce pe drumul cel drept.

AJUTOR PENTRU CEI ÎN NEVOIE

Pentru ca cei mici să se transforme în oameni maturi cu adevărat, trebuie să atingă maturitatea spirituală și emoțională. Această maturitate este atinsă în parte prin intermediul sfaturilor oferite de Moise în Deuteronom 6:1-7. Creșterea este determinată de asemenea și de cooperarea zilnică dintre părinți și copii. Al treilea lucru pe care îl putem face pentru a-i ajuta pe copii să atingă maturitatea spirituală este să le arătăm faptul că, ajutându-i pe ceilalți, ne ajutam pe noi înșine. Egoismul din inima omului îl distruge și pe el, și pe cei din jur. De cealaltă parte, un spirit neegoist, bun și generos este o binecuvântare pentru toți.

Caracterele copiilor noștri se formează atunci când vor înceta să se uite la ei înșiși și vor observa nevoile celor din jur.

Copiii mici trebuie să fie învățați să ofere din jucăriile și hainuțele lor celor care nu au sau care au pierdut totul.

O altă metodă prin care familiile îi pot ajuta pe cei în nevoie este aceea de a pune de o parte timp sau mijloace pentru a le oferi organizațiilor umanitare.

Astăzi, putem vedea în muzee multe capodopere valoroase. Dar singurul lucru care are valoare eternă este caracterul pe care și-l formează copilul pe parcursul vieții. Misiunea noastră ca părinți este aceea de a-i ajuta pe copii să își formeze un caracter demn. Acționați asemenea unui grădinar atunci când modelați caracterele copiilor. Prin atingeri gingașe, prin slujire din dragoste încercați să dezvoltați în ei caracterul lui Hristos.

Ce privilegiu extraordinar ne-a fost oferit nouă, părinților! Dumnezeu ne folosește pentru a continua lucrul asupra capodoperei pe care El a început-o atunci când copiii noștri erau în pântece. Luați în serios această activitate creativă, știind că nu lucrați asupra unei lucrări de artă ce va fi distrusă, ci asupra unei capodopere pentru veșnicie.

Claudiu și Pamela Consuegra

SUNT SIGURE PENTRU SĂNĂTATE PRODUSELE PREPARATE ÎN CUPTORUL CU MICROUNDE?

De cum au apărut cuptoarele cu microunde, au apărut în presă articole cu privire la pericolul utilizării lor. Mulți se tem de schimbările chimice care au loc în produsele preparate sau încălzite în cuptorul cu microunde. Ce spune știința despre aceasta?

Încălzirea produselor sub acțiunea radiațiilor cuptorului cu microunde are loc datorită mișcării moleculelor de apă. Frecarea lor una de alta în timpul mișcării încălzește mâncarea – nu este nimic mistic aici. Dacă încălziți un produs bogat în substanțe care sunt sensibile la căldură, distrugerea lor va fi singura pierdere pe care o veți avea ca efect al acțiunii cuptorului cu microunde. Dar acest lucru se întâmplă la orice alt tip de încălzire. În timpul dezghețării rapide a produselor în cuptorul cu microunde, o parte din substanțele sensibile la căldură vor fi distruse; de aceea, se recomandă dezghețarea la temperatura camerei într-un timp mai îndelungat.

„SCURGEREA” DE RADIAȚII

Iată ce se cunoaște deocamdată despre efectul radiațiilor cuptorului cu microunde asupra organismului uman. În instrucțiunile de utilizare a cuptorului cu microunde este scris: „Nu porniți cuptorul când ușa este deschisă, există pericolul supraîncălzirii!”. Dar majoritatea cuptoarelor sunt construite în așa fel, încât să nu puteți face acest lucru, pentru că sunt dotate cu senzori care închid cuptorul, dacă se întâmplă ca ușa să fie deschisă.

Este posibil ca o parte din radiații să se „scurgă” dacă ușa este închisă? Vreți să vă controlați cuptorul cu microunde dacă se închide ermetic? Puteți face acest lucru foarte simplu. Vă puteți folosi telefonul mobil ca detector. Lungimea de undă a radiațiilor cuptorului cu microunde și a telefonului este asemănătoare, se deosebește doar prin intensitate. Dacă există posibilitatea ca cuptorul dumneavoastră cu microunde să elibereze radiații în exterior, înseamnă că el va elibera radiații și în interior.

Puneți un telefon mobil în cuptorul cu microunde, închideți ușa și nu-l porniți!!! Încercați să sunați de pe un alt telefon pe telefonul care se află în cuptor. Dacă acesta este închis ermetic, semnalul nu va pătrunde în interiorul lui și veți auzi mesajul: „Abonatul nu poate fi contactat”. Dacă nu este închis ermetic, vă veți auzi telefonul sunând, ceea ce înseamnă că stratul protector din interiorul cuptorului cu microunde nu reține radiațiile total.

„Scurgera” de microunde poate avea

loc dacă cuptorul este deteriorat sau este murdar. Asigurați-vă de faptul că ușa se închide așa cum trebuie și că dotările blocării de siguranță, instalate pe ușa pentru a preveni formarea de microunde atunci când este deschisă, funcționează corespunzător. Garnitura ușii trebuie să fie mereu curată. Nu trebuie să existe nici un fel de deteriorare vizibilă a garniturii sau a corpului cuptorului. Dacă acestea există, cuptorul cu microunde nu poate fi folosit până nu se remediază aceste defecțiuni.

• CE SPUNE OMS?

Există multe expresii care însăpăimântă, cum ar fi: „putregai molecular”, „decalaj molecular” care se spune că au scopul de a distruge toate substanțele nutritive din alimente atunci când sunt introduse în cuptorul cu microunde. Dar Organizația Mondială a Sănătății (OMS) spune: „Mâncarea încălzită sau pregătită în cuptorul cu microunde nu este periculoasă pentru organism și are aceeași valoare nutritivă ca și mâncarea preparată într-un cuptor obișnuit”.

Unde identice cu cele ale radiațiilor cuptorului cu microunde sunt folosite în procedurile fizioterapeutice sub denumirea de diatermie. Aceste proceduri sunt folosite pentru a încălzi pielea pacientului în cazul leziunilor la nivelul ligamentelor articulare, de exemplu. Dacă un anumit tip de radiații este folosit de medici pentru a vindeca, ar trebui să nu fie periculoase, nu este așa?

Bineînțeles că nu trebuie să le folosim pentru a ne vătăma. Cu mai mulți ani în urmă, a fost publicată o cercetare pe acest subiect făcută în Turcia. Experimentele au fost făcute pe șobolani. S-a observat faptul că șobolanii care au fost puși să stea chiar în fața ușii unui cuptor cu microunde care era pornit, au dezvoltat anomalii la nivelul ochilor.

Organele cu alimentare sanguină slabă și care sunt responsabile de controlul temperaturii, cum ar fi ochii sau testiculele, prezintă un risc mai mare de a fi afectate din cauza căldurii. Cu toate acestea, afecțiunile termice pot apărea numai în cazul expunerii prelungite la niveluri foarte mari de putere, mult mai mari decât cele măsurate în cuptoarele cu microunde. Așa că, dacă nu veți privi prin sticla cuptorului cu microunde care funcționează, lipindu-vă nasul de ea, nu veți avea afecțiuni ale ochiului cauzate de acesta.

Dacă totuși aveți temeri cu privire la siguranța dumneavoastră, nu stați lângă

cuptorul cu microunde atunci când acesta funcționează, depărtați-vă de el la o distanță de cel puțin jumătate de metru.

• DEZAVANTAJELE UTILIZĂRII CUPTORULUI CU MICROUNDE

Sunt unele voci care ne sfătuiesc să nu gătim la cuptorul cu microunde. Problema este că acesta nu reușește să pătrundă până în profunzimea bucăților de alimente mai groase, ceea ce face ca acestea să nu fie fierte/coapte bine (acest lucru este valabil mai ales pentru carne: există riscul ca microorganismele ce pot prezenta un risc pentru sănătate să nu fie distruse). Dacă încălziți mâncarea în cuptorul cu microunde, lăsați-o să stea acolo pentru câteva minute, pentru ca căldura să se răspândească în toată mâncarea.

Orice aparat de uz casnic poate fi folositor, dar poate să și dăuneze. Tot timpul trebuie să respectăm următoarele recomandări:

- Citiți de fiecare dată instrucțiunile de utilizare și respectați-le întocmai.
- Respectați normele de securitate: nu puneți în cuptorul cu microunde farfurii cu margini aurite, veselă din plastic sau metal, nu acoperiți cu folie alimentară sau staniol.
- În timpul funcționării, păstrați distanța de 0,5 m față de cuptorul cu microunde.
- Încălziți mâncarea la putere moderată, de preferință acoperind vasul cu un capac special (pentru încălzire uniformă).
- Schimbați cuptorul atunci când expiră termenul de exploatare.

DE REȚINUT: Un cuptor cu microunde care funcționează corespunzător și în condiții de siguranță, radiază în jurul lui cam cât un router modern Wi-Fi în modul de transfer de date activ. Dar noi folosim cuptorul cu microunde de mult mai puține ori decât Wi-Fi. Deci, dacă vă îngrijorează problema radiației invizibile, ar fi mai bine să nu aruncați cuptorul departe, ci să scoateți routerul din dormitor cât mai mult posibil și (sau) să reduceți nivelul radiațiilor prin ajustarea puterii în setări.

După materialul din lecțiile doctorului Michael Greger «Are Microwaves Safe?» (nutritionfacts.org)

IMPRESIILE MARIEI MOISEENCO

Mă numesc Maria. Sejurul la centrul de sănătate de la Sărata Nouă m-a ajutat să îmi întăresc sănătatea, pentru că sufăr de osteoporoză și colită și mi-a împlinit nevoia de odihnă. Sunt pentru a doua oară la acest centru și îi mulțumesc lui Dumnezeu că mi-a împlinit așteptările. Pe parcursul acestor 11 zile pe care le-am petrecut la sanatoriu, starea mea de sănătate s-a îmbunătățit considerabil, au dispărut durerile articulare, mă mișc mai ușor, iar analizele de sânge s-au îmbunătățit. Toate acestea datorită programului individual de viațuire sănătoasă care include consult medical regulat, supravegherea medicului, proceduri fizioterapeutice, hidroterapie, masaj, gimnastică medicală, saună, plimbări regulate, odihnă, alimentație echilibrată și sănătoasă. Și ceea ce este cel mai important pentru mine, aici simt atmosfera de familie și grija celorlalți.

Vreau să le doresc locuitorilor din Moldova care au auzit de acest centru medical să încerce tratamentul fără medicamente propus aici pentru a se simți sănătoși din punct de vedere fizic și spiritual.

Mă bucur că acest sanatoriu se află în Moldova, nu trebuie să merg undeva departe, ci speranța de a trăi se naște chiar aici.

Îmi doresc să mă întorc aici cu orice preț, pentru că am primit speranța de a fi sănătoasă.

Maria Moiseenko, or. Cahul

IMPRESIILE PACIENTEI JALBĂ LUDMILA

Mă numesc Albă Ludmila. Am venit aici, așa cum o fac cei mai mulți, din dorința de a-mi recăpăta sănătatea, iar în cazul mamei mele, pentru a scăpa de durerile de picioare.

Din întâmplare sau, mai bine zis, prin voia lui Dumnezeu am ajuns la acest sanatoriu. Ne bucurăm foarte mult pentru acest lucru. Personalul a fost receptiv la tot ceea ce aveam nevoie – începând cu procedurile în sine, alimentația sănătoasă și gustoasă și până la curățenia desăvârșită. Cel mai mult am fost impresionați de competența și sensibilitatea personalului.

Cu siguranță vom spune despre acest sanatoriu și altora și nu vor fi puțini. Cu prima ocazie ne vom întoarce aici!

Vă dorim tuturor sănătate și prosperitate!

IMPRESII DE LA PACIENȚI

Când am venit aici la voi,

Știam că va fi bine,

Dar poate unii n-am crezut

Că va fi foarte bine.

A fost frumos,

A fost un vis,

Un colț de Paradis.

Am vrea să nu plecăm,

Să mai rămânem, să mai stăm,

Dar viața-și cere dreptul:

Să mergem înapoi.

Dar nu va fi la fel,

Plecăm cu ținte noi,

Plecăm cu voi în suflet,

În inimă și-n gând,

Și nu vă vom uita,

Ne-ntoarcem înapoi.

Noi vom pleca,

Dar alții vor veni,

Și poate ziceți:

Ei pleacă... noi rămânem...

Și-o luăm de la început.

Dar nu fiți triști, ci veseli

Și tari, și-ncrezători,

Căci munca ce-o depuneți

Salvează multe vieți.

Și-acum, la încheiere

Pe cine laudăm?

Pe Tatăl Bun din ceruri,

Părinte-al tuturor!

Amin.

*Cu drag, Aurel Achim
și pacienții sejurului 14-25 octombrie 2018.*

PATEU DIN VINETE

Ingrediente:

- 2 vinete mari
- 2 cepe
- 0,5 pahar smântână de soia sau maioneză
- 1 lingură făină integrală
- 1 lingură în măcinat
- 2-3 căței de usturoi
- 0,5 pahar orez neșlefuit fiert
- Condimente după gust (schinduf, sare, coriandru, busuioc).

Mod de preparare:

Sotați vinetele timp de 15 minute (sotarea se face prin înăbușirea vinetelor în tigaie cu apă și ulei rafinat). După 10-15 minute, adăugați ceapa tăiată mărunt și condimentele. Cu 5 minute înainte de a fi gata, adăugăm smântâna de soia, făina și inul. Înăbușim încă 5-7 minute. Lăsăm să se răcească puțin, adăugăm 2-3 căței de usturoi și mărunțim în robotul de bucătărie până la omogenizare. Lăsăm să se răcească, pentru ca pateul să se întărească. Îl putem pune pe pâine integrală și poate fi ornat cu verdeață și tofu prăjit.

CENTRUL DE SĂNĂTATE „SPERANȚA”

Într-un cadru natural splendid, vei găsi un centru nou și modern, echipat la cele mai înalte standarde, unde un personal bine pregătit te va răsfăța cu cele mai bune proceduri și activități în vederea relaxării și restabilirii sănătății.

www.centrulsperranta.org
www.facebook.com/centrulsperranta

Înscriere prealabilă la nr. de tel.: **0(263)62-1-34**
067-65-21-47

SERIILE APROPIATE:

13 octombrie - 24 octombrie
27 octombrie - 7 noiembrie
10 noiembrie - 21 noiembrie
24 noiembrie - 5 decembrie
8 decembrie - 19 decembrie

Sărata Nouă, Raionul Leova

CENTRUL EDUCATIV „VIAȚĂ DIN BELȘUG”

vă oferă:

- lecții despre modul sănătos de viață cu medici calificați
- clase de bucătărie vegetariană
- învățarea tehnicilor mersului scandinav și practica lui
- programul „Adio, țigări!” (pentru cei care doresc să se lase de fumat)
- programul de antrenamente pentru slăbire
- programul de restabilire a vederii „Viață fără ochelari”
- programul antistres „Bucurați-vă de viață”
- studierea limbii engleze
- studierea limbii române
- studierea Bibliei: cursul „Așa vorbește Biblia” și consultația pastorului
- consultația psihologului
- clubul copiilor „Căutătorii de aventuri”
- clubul de tineret „Așa sau altfel”.

or. Chișinău, str. Putnei 66a
tel: 0(22) 467950, 069028978

STILIMED
CENTRU MEDICAL

ofera servicii medicale de înaltă calitate pentru toate vârstele!

oferă prin pachet medical publicului larg interesat următoarele servicii medicale:

CARDIOLOGIE
ENDOCRINOLOGIE
GASTROENTEROLOGIE
KINETOTERAPIE
IMAGISTICA MEDICALĂ
LABORATOR DIAGNOSTIC
LOGOPEDIE
NEUROLOGIE

PEDIATRIE
PSIHIATRIE
PSIHLOGIE
REUMATOLOGIE
STOMATOLOGIE
UROLOGIE

Puteți face programări la tel.:
022 99 09 30, 069 830 777

Republica Moldova, Chișinău,
str. Ginta Latina 11/1, MD-2044
(în spatele supermarketului "Green Hills")

Transport public spre Centrul Medical
STILIMED:

AUTOBUZ: 5, 23
TROLEIBUZ: 13, 16, 21, 23, 24, 26
MICROBUZ: 113, 116, 117, 123, 129, 140,
166, 191

www.stilimed.md

PUBLICAȚIE OFICIALĂ A BISERICII CREȘTINE ADVENTISTE DE ZIUA A ȘAPTEA DIN REPUBLICA MOLDOVA

Responsabil de ediție: directorul Departamentului Publicații al Uniunii de Biserică Moldova - Stanislav Becciu

Articolele din ziarul «Comoara Ascunsă» sunt preluate și publicate cu permisiunea editurii «Джерело ЖИТТЯ».

Redactor-șef: Scurtu Ana
Traducere: Perciun Rodica
Design: Lilia Moldovanu
Imprimare: Editura "Tipografia Centrală"
Tiraj: 16000 ex.

Adresa Redacției: „Comoara Ascunsă”,
Departamentul Comunicare, Uniunea de Biserică Creștine Adventiste de Ziua a Șaptea din Republica Moldova,
MD - 2070, mun. Chișinău,
șos. Hîncești 136/1,
tel.: (022) 728473, fax: 723170

www.adventist.md

Datele de contact ale persoanei ce
vă distribuie ziarul: